

PRŮVOD Když maskary dostanou od starosty povolenou obchůzku, vyrazí v průvodu po vesnici.

STŘET Žebříňák versus auto? Za pomoci hudby, jídla a pití se všichni nakonec domluví.

HODY Místní nachystají koblihy, obložené mísy, špek a alkohol. Dostane se na všechny.

Schlösinger, který ovšem jako dvojmaska dědek-bába zas tak moc vzadu také nechodí. I když masopustní průvod vypadá jako roztančený chaos, určitá pravidla přece jenom má.

„Čelo průvodu děláme tradiční, jde přibližně o patnáct masek, které by na českém masopustu neměly chybět,“ vysvětluje Petr-dědek-bába. „Třeba medvěd by si měl zatancovat s každou hospodyní.“

„Správně, každá maska má svůj úkol,“ přidává se Roman Prokop. „Kominík má vyčistit komíny a vůbec každou díru, kterou v domácnosti najde!“

Už vážnějším tónem říká, že s přípravou masopustu je třeba začít včas.

„Nechceme jenom chodit od stavení k stavení a žebrať, zároveň děláme i divadlo pro místní i přihlížející. S přípravami začínáme už ve chvíli, kdy spočítáme termín – masopust a Velikonoce odděluje čtyřicet dnů. Protože se přizpůsobujeme době a děláme masopust v sobotu, vychází nám letos termín na 14. února. V předstihu musíme zajistit muzikanty, což jsou sice naši kamarádi, ale stejně je třeba to dohodnout.“

Na otázku, zda jsou všichni ve vsi pro masopustní třeštění, odpovídá Petr-dědek-bába: „S žádným odporem jsme se nesetkali, občas jen najdeme za dveřmi papírek se vzkazem, že se lidi omlouvají, ale museli odjet.“

„Abychom jim nelezli úplně do baráku, což jako masky můžeme, připravují si lidi před dům stolky s občerstvením,“ dodává Roman-laufr. „Při prvním ročníku jsme požádali pár domácností, aby napekly koblihy. Teď už je tam všechno možné – špek, cukroví, chlebičky...“

„Už se předhánějí, kdo co nachystá,“ spokojeně konstatuje Petr.

A co má vlastně takový místní obyvatel dělat dřív? Jít v průvodu, nebo chystat občerstvení?

„Dobrá otázka,“ usmívá se Roman. „Moje žena například jde v průvodu, pak běží nabídnout připravené dobroty, rychle nás občerství a vrátí se do průvodu.“

Žádná z pochutin (k těm zdejším tradičním prý patří i různé nádivky) nepřijde nazmar. Drzý Žid s vozíčkem jídlo a pití sebere a doveze do Maštale, kde se při závěrečné merendě všechno sní a vypije.

„Míra Lednický se o svou masku stará, už si do vozíčku udělal šuplíky, dřív vždycky dovezl jídlo na kaši,“ říká Roman Prokop.

Stejně jako Petr Schlösinger ví, že aby se zdánlivě spontánní veselí povedlo, je přece jenom třeba trochu té organizace. Jinak by v průvodu chyběly třeba masky hejkala a Brůny.

„Nikdo je nechce,“ vysvětluje Roman. „Jsou těžké, člověk v nich není vidět, nenapije se, nenají se, je diskriminován. Vždycky je dáme nějakému nováčkovi.“

Snad už pánové Brůny a hejkala udali. Na pátý ročník jítravského masopustu se upřímně těším a byla by škoda, kdyby se tentokrát nehejkalo.